

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Середа, 19 серпня 2009 року • № 120 (2219) • Ціна вільна

СУРКІЄ ПІШОВ ПРЕМ'ЄР-ЛІЗІ НАЗУСТРІЧ

Замість того, щоб позбавити УФПЛ права на проведення змагань у вищій лізі, ФФУ продовжила термін на усунення недоліків у Статуті цієї організації.

Як відомо, після позову українського мільярдера Ігоря Коломойського до суду на правомірність функціонування нинішньої української прем'єр-ліги ФФУ дійшла висновку, що футбольне об'єднання власників клубів елітного дивізіону потрібно переєструвати. в іншому випадку об'єднання "Прем'єр-ліга" могло б бути позбавлене права на проведення змагань у вищій лізі. Нагадаємо, що остаточний термін для внесення змін та доповнень до Статуту об'єднання професіональних клубів був встановлений до 10 серпня нинішнього року. Однак під час спільних робочих зустрічей ФФУ та УФПЛ 12—14 серпня, ініційованих керівництвом прем'єр-ліги, сторони домовились про те, що вже 21 серпня Федерація футболу України отримає від прем'єр-ліги відповідні офіційні папери, які підтверджуватимуть, що УФПЛ готова до 4 вересня 2009 року вирішити всі нагальні питання щодо внесення змін та доповнень до її установчих документів у відповідності до законодавства та Статуту ФФУ.

На основі таких гарантій адміністрація ФФУ дійшла висновку, що можна порушити питання щодо продовження терміну подання документів на узгодження з ФФУ до 7 вересня 2009 року і провести оперативне голосування серед членів виконкому ФФУ в телефонно-факсовому режимі. Члени виконкому ФФУ таку пропозицію підтримали.

Отож прем'єр-ліга отримала на усунення юридичних недоліків ще час до 7 вересня, а керівництву футбольного об'єднання власників клубів елітного дивізіону має вже 21 серпня подати належним чином оформлені гарантійні документи, що ці недоліки будуть усунені.

Щодо дати підписання договорів про передачу комерційних прав, про організацію та проведення змагань серед клубів прем'єр-ліги, керівництво ФФУ наголосило, що ця процедура відбудеться відразу після виконання УФПЛ своїх зобов'язань щодо приведення норм Статуту об'єднання у відповідність до вимог законодавства та ФФУ.

А тим часом

"ДИНАМО" ПОКАЗУВАТИМУТЬ НА КАНАЛІ КОЛОМОЙСЬКОГО

Як стало відомо, права на трансляцію домашніх матчів "Динамо" у внутрішньому чемпіонаті на цей сезон передані телеканалу ТЕТ. Як повідомляє інформаційний відділ ФК "Динамо" передача прав відбулася на взаємовигідних для обох сторін умовах. Як відомо, телеканал ТЕТ в Україні пов'язують з власником "Дніпра" Ігорем Коломойським та президентом ФФУ Григорієм Суркісом. Раніше трансляції матчів чемпіонату і Кубка країни каналу ТЕТ продали "Металіст", "Арсенал", "Дніпро" та "Кривбас".

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Ліга Європи

ПОБАЧИМО ВСІХ, КРІМ "ВОРСКЛИ"

Завтра відбудуться перші матчі 4-го кваліфікаційного раунду Ліги Європи. У чотирьох з них зіграють українські клуби: донецькому "Металургові" належить провести домашній поєдинок проти віденської "Аустрії", а "Шахтар", "Ворскла" й "Металіст" зіграють на виїзді відповідно проти турецького "Сівасспора", португальської "Бенфіки" і австрійського "Штурму". Три з цих поєдинків можна буде побачити в прямій трансляції на українських каналах:

"Металург" Д — "Аустрія" — канал "Футбол", початок трансляції о 20.00.

"Штурм" — "Металіст" — канал "ТЕТ", початок трансляції о 20.15.

"Сівасспор" — "Шахтар" — канал "Україна", початок трансляції о 21.00.

А от матч за участю полтавської команди, швидше за все, так і не побачимо. "Бенфіка" запросила за трансляцію 30 тис. євро.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Переплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на жовтень — до 10 вересня.

Феміга

НАШІ АРБІТРИ СУДИТИМУТЬ ЧЕМПІОНІВ ЄВРОПИ!

Бригада українських арбітрів на чолі із киянином Олегом Ореховим отримала чергове призначення на обслуговування міжнародних поєдинків.

Український арбітр Олег Орехов разом з лінсменами Олександром Войтюком, Олегом Плужником і Андрієм Шандором у ролі четвертого арбітра вирушать до Швеції, де працюватимуть на матчі-відповіді плей-офф кваліфікації Ліги Європи між місцевим "Ельфсборгом" та італійським "Лацио".

Окрім того, ця ж бригада судитиме матч відбірного циклу чемпіонату світу-2010 між національними збірними Іспанії та Естонії, який відбудеться 9 вересня.

"Не кожного дня працюєш на ма-

тах чинних чемпіонів Європи, тому було приємно дізнатися про це призначення, — поділився враженнями з інформ-службою ФФУ Орехов. — Це мій другий поєдинок відбірного циклу ЧС-2010. Раніше запрошували на зустріч між командами Чорногорії та Болгарії (2:2)".

Останнім часом Олег Орехов працює разом з Олександром Войтюком, Олегом Плужником та Андрієм Шандором. "Разом ми відсудили вже п'ять міжнародних поєдинків", — зазначив Олег Борисович.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Представляємо суперника

І. КОРОТКА ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

Історія футбольного клубу з міста Сивас характерна для всього турецького варіанту "соккеру". До кінця п'ятидесятих років, коли в цій країні "соккер" був поставлений на професійну основу, в Сивасі існували кілька слабких любительських команд, які варилися у власному соку без жодних перспектив прогресивного розвитку. Та після введення професіоналізму влада в місті по-справжньому взялася за найпопулярніший вид спорту, що й вилилося в об'єднання трьох клубів (про це свідчать три зірочки на

"СІВАССПОР": ЕПОХА КВАТРОЧЕНТО*

емблемі "Сивасспору"). Сталося це 1967 року. Так виник суперник донецьких "гірників" — клуб, який і досі не виграв жодного офіційного трофея, а найвищими його досягненнями є два комплекти срібних медалей, здобуті в минулому й позаминулому сезонах.

II. СЬОГОДЕННЯ Й ПЕРСПЕКТИВИ ПРОТИСТОЯННЯ

Нинішнє перебування провінційної команди серед лідерів місцевого чемпіонату пов'язують, головним чином, із постаттю керманича "Сивасспору", бізнесменом Мекнуном Одякмазом, який зумів створити пристойну матеріальну базу для існування ФК. Це дозволило запросити до "Сиваса" виконавців хорошого рівня, з яких наставник Бюлент Уйгун "зліпив" боездатний колектив. "Сивасспор" грає за класичною схемою 1-4-4-2: воротар №1 — Петкович (австралієць за па-

Бюлент Уйгун.

спортом); оборона найчастіше постає в такому вигляді (зліва направо) — Чакмак, Ерликайя, Сольгемез, Байрак; у півобороні — Дагасан, Тунджер, Ілмаз і Бекмеші; ну, і два форварди таранного типу — Каманан (француз) і "абориген" Мартін. Особливо тяжко доведеться донеччанам у протистоянні з напа-

дниками турецького клубу: "вміння" центральних оборонців "Шахтаря" вигравати верхові дуелі загальновідоме, того ж Чигринського перестрибують гравці значно нижчого зросту, а що ж буде з таким велетнем, як Мартін (хлопець вимахав під два метри)... Турецька команда значно сильніша за "Тимішоару", відтак "гірникам" доведеться добряче попідтніти, якщо вони хочуть пройти до групового етапу Ліги Європи. Позитивним для нас є те, що "Сивасспор" наразі переживає очевидний етап кризи: поразки на внутрішньому фронті, жахливі 0:5 від "Андерлехта" в матчі відбірного раунду до чемпіонської Ліги — все це, звісно, не сприяє позитивному настрою. Можна припустити, що факт непроходження цієї команди "Шахтарем" буде передумовою глибоких змін у нашій команді...

Підготував Володимир БАНЯС.

* Кватроченко — часовий період (XIV сторіччя) найвищого розквіту епохи ренесансу.

Металург Зп

ЛУТКОВ ЗАЛИШАЄТЬСЯ В "МЕТАЛУРЗІ"

Головний тренер запорізького "Металурга" Олег Лутков спростував інформацію деяких ЗМІ, що він залишає Запоріжжя й тренуватиме ФК "Львів".

"Нікуди я не їду, заявляю офіційно. Ніякого "Львова", ніякого контракту. У мене до листопада діє угода з "Металургом", тому я — головний тренер запорізької команди, і крапка. А зі "Львова" ніхто з подібними пропозиціями до мене не звертався", — цитує тренера прес-служба запорізького "Металурга".

Динамо

СУРКІС ВІДДАВ

В ОРЕНДУ ФАРКАША

Нападник "Динамо" Фаркаш на правах оренди в сезоні-2009/10 виступатиме за футбольний клуб з Угорщини "Фехервар". Фаркаш перейшов у "Динамо" в 2006 році з "Ніредьхазі", будучи одним із найбільш перспективних футболістів Угорщини.

За перший склад "Динамо" Фаркаш зіграв в шести матчах, переважно виступаючи за "Динамо-2" і молодіжну команду, повідомляє офіційний сайт "Динамо".

Арсенал

"КАНОНІРИ" ВИМАГАЮТЬ ПОКАРАТИ ЗУБАРЄВА

Футбольний клуб "Арсенал" направив звернення в експертну комісію ФФУ з вимогою притягати до дисциплінарної відповідальності арбітра матчу 1/16 фіналу Кубка України між клубами "Арсенал" (Київ) — "Динамо" (Київ) Олега Зубарева (Слов'янськ). На думку фахівців, суддівська бригада допустила грубі помилки, які вплинули на результат матчу.

У той же час багатьох схвилювала заява головного тренера "Арсеналу" Олександра Заварова про травму Жозе-мара, через яку той не зміг зіграти всю кубкову гру з "Динамо" і був замінений на початку другого тайму. Ситуацію з Жозе-маром, а також іншими гравцями, які в лазареті, прояснив головний лікар команди Леонід Миронов.

Як з'ясувалося, у Жилиї немає серйозних пошкоджень, це був лише сильний удар, і до наступного поєдинку з львівськими "Карпатами" бразилець готується в загальній групі. Лаша Джакобія отримав невелике ушкодження м'язів на тренуванні й вибув з ладу на тиждень. Сергій Закаряка продовжує набирати форму після отруєння. Радує, що Сергій Матюхін також йде на поправку і вже почав індивідуальну роботу над біговою програмою. Ось-ось лазарет спорожніє, і конкуренція за місце в стартовому складі буде ще більшою, що позитивно позначиться на результатах команди.

Стадіон в Сивасі.

Відверто

Володимир БОГДАНОВ:

ХОЧЕТЬСЯ ПОГРАТИ НА ВИЩОМУ РІВНІ

Володимир Богданов — вихованець школи київського "Динамо", який дуже рано скуштував легіонерського хліба. Будучи серед юнаків найкращим бомбардиром, він перейшов до дортмундської "Боруссії", де та кож багато забивав. На його рахунок 9 виходів в основному складі в міжсезонні. Чемпіон Німеччини серед юнаків і найкращий бомбардир. Як і Вороніна, Богданова до Німеччини забрав відомий агент Андрій Головаш. Він провів в клубі п'ять років, після чого протягом року виступав разом з Вороніним за "Майнц". Пізніше вирішив повернутися до України, але закріпитися серед клубів вищого дивізіону не вдалося. Виступав за київську Оболонь, дніпродзержинську "Сталь", броварський "Нафком" та "Княжу". Також Богданов свого часу багато забивав за юнацькі збірні України. Нині ж захищає кольори друголігової команди "Єдність".

— Володимире, "Єдність" стала єдиним представником другої ліги, якому вдалося пробитися до 1/8 фіналу Кубка України, здолавши тернопільську "Ниву". За рахунок чого вдалося досягти успіху?

— Ми відповідально готувалися до цієї зустрічі. За перебігом подій на полі та створеними моментами для взяття воріт, ми переграли опонента. Ніхто не випав з гри, при цьому надійно зіграли в захисті й гостро в нападі. Тому, цілком закономірно, що забили два м'ячі й перемогли (2:1). — *Прим. авт.* Мали забивати ще, але мені не вдалося реалізувати пенальті.

— Не забивши пенальті, вже за хвилину ти реабілітувався й відзначився другим голом. Загалом же, твій дубль у матчі й подарував плищанам путівку до 1/8 фіналу...

— Я старався і був впевнений, що мені цього вечора вдасться відзначитися. У підсумку — дубль на моєму рахунок, і мінімум два м'ячі зобов'язаний був забивати ще.

— У першому турі чемпіонату ти також відзначився, забивши три м'ячі у ворота ЦСКА. Давньою такою головою активності за тобою не спостерігалося...

— Упевненість у своїх силах, міцна підтримка й довіра тренера мені допомогли. Команда грає на мене, а я намагаюся логічно завершувати атаки. На тренуваннях відпрацьовую різні моменти, до

кожної гри готуюся відповідально, звідси й результат.

— Які завдання у цьому сезоні?

— Конкретних завдань ми не маємо. Головне — в кожній грі викладатися по максимуму та перемагати як вдома, так і на виїзді.

— До речі, як ти опинився в "Єдності"?

— Після серйозної травми гolenостопного суглоба вже думав закінчувати з футболістом. А коли залікував травму, надійшла пропозиція, і я вирішив знову повернутися. Набрал форму, тренувався, і після розмови з головним тренером зі мною підписали контракт.

— А як починалася твоя футбольна кар'єра?

— До п'ятнадцяти років я займався в школі київського "Динамо". Потім надійшла пропозиція з Німеччини, від відомого футбольного агента Андрія Головаша. Я поїхав на оглядини. Мною зацікавилися і майже п'ять років відіграв за юнацьку команду дортмундської "Боруссії", а потім перейшов до "Майнца". Зрештою, ностальгія взяла гору, і я повернувся додому, хоча й були пропозиції залишитися в Німеччині. В Україні ж рік виступав за київську "Оболонь", потім була дніпродзержинська "Сталь", з якою виграли другу лігу й підвищилися в класі, згодом пробував свої сили в броварському "Нафкомі" та "Княжі". А вже після травми опинився в "Єдності".

— Найцікавіший період твоєї кар'єри пройшов звісно в Німеччині. Розкажи про особливості тамтешнього футболу, чим тобі запам'яталося п'ятирічне перебування в командах бундесліги?

— У дортмундській "Боруссії" в нас була дуже сильна юнацька команда. В 1998 році ми стали чемпіонами Німеччини, а в 1999 році — віце-чемпіонами. Підготовка гравців у дитячій школі була на високому рівні. Професіоналізму німців, та їхньому підходу до футбольних справ можна лише позаздрити. Мене все влаштовувало, але одному за кордоном провести п'ять років було тяжко, тому я повернувся.

— З українців в команді був лише ти?

— Ні, з українців в клубі був ще Ігор Бендовський. Я тоді повернувся на батьківщину, а він залишився. Нині, здається, виступає за "Динамо" Дрезден.

— Володимире, які наразі ставиш перед собою цілі?

— Наперед цілі перед собою не ставлю. Хотілося б виходити на кожен матч та допомагати команді перемагати. Забивати м'ячі — це моє головне завдання як нападника. Звичайно, хотілося б і на більш високому рівні пограти. Мені вже 27 років, хочу спробувати свої сили в першій лізі та йти далі. Я стараюсь, в кожній грі викладатися по максимуму, а як буде далі — час покаже.

Олександр ТРАВЯНКА.

Геліос

СТАРШІ — ОЗНАЧАЄ СИЛЬНІШІ

Заповнюючи паузу, що виникла в першості України у зв'язку з проведенням матчів 1/16 фіналу розіграшу Кубка країни, перша команда ФК "Геліос" провела виїзний спаринг із земляками з "Металіста".

Через травми різної складності головний тренер "сонячних" Сергій Кандауров не зміг задіяти в поєдинку відразу п'ятеро гравців: Миколу Волошина (він вже розпочав тренуватися), Сергія Пономаренка, Олександра Лебедінця, Тараса Кіктова та Романа Полтаву. Зрозуміло, що ні на надійності задньої лінії (особливо, з урахуванням відсутності Кіктова й Лебедінця), ні на гостроті нападу "Геліоса" такі втрати позитивно не позначилися.

Незважаючи на це, почали "червоно-чорні" оптимістично, — інформує прес-служба "Геліоса". Вже на третій хвилині Чередниченко дивом не поцілів у раму воріт "Металіста" після подачі Радіонова з кутового. А через чотири хвилини номінальні господарі (зустріч проходила на замській базі "Металіста") вийшли вперед. Бразилець Джексон показав "сонячним", як потрібно з мінімуму вичавлювати максимум, — 1:0.

Після гола "жовто-синіх" на полі розгорнулася напружена позиційна боротьба, в якій ініціативою володіли то господарі, то гості. Перші брали своє за рахунок вищої індивідуальної майстерності, а підопічні Кандаурова мали добрий вигляд лише тоді, коли всією командою по-

чинали діяти спокійно й холодно-кровно, а головне — в акуратний пас, без зайвого поспіху. І така старанність "червоно-чорних" принесла свої плоди під саму завісу першого тайму, коли Сергій Костюк переохопив м'яч у центрі поля, закинув його в суперника у тил Юрія Фоменка, а потім сам, отримавши пас у відповідь, спокійно вдарив у лівий від себе кут.

Правда, до того моменту після гола у виконанні Девича на 36-й хвилині "Металіст" уже вів 2:0.

Друга половина матчу виявилася цікавішою. Обидві команди дивовижним чином змінилися — заграли ще активніше й різноманітніше. Утім, у ході другого тайму "червоно-чорним" так і не вдалося хоча б один раз підібрати ключі до воріт "Металіста". Зате гравці суперника за спиною Андрія Скрипника, який у перерві замінив Олександра Качоренка, залишили ще два автографи. На 52-й хвилині це зробив Девич, оформивши дубль, а на 81-й хвилині — Олійник, який поставив, як виявилось, крапку в поєдинку. 4:1 — на користь металістів.

Зустріч "сонячні" провели таким складом: Качоренко (Скрипник, 46), Сумцов (Віт. Куянов, 63), Гаді (Цабріа, 63), Чередниченко, Соломаха (Ничипорук, 63), Шатило, Костюк (Прокопов, 63), Радіонов (Романець, 63; Радіонов, 65), Фоменко (Тарасенко, 63), Даудов (Васильєв, 63), Борзенко.

Олег ШЕВЧУК.

Олександр ПІЩУР:

ПРЕЗИДЕНТ ПОПРОСИВ ПЕРЕМОГТИ — МИ ЦЕ ЗРОБИЛИ

Перемігши в кубковому протистоянні з ПФК "Олександрія", луцька "Волинь" здобула 700-ту перемогу, а форвард Олександр Піщур, оформивши дубль, довів свій лік голів за команду до 41.

— Наша команда всі чотири тайми нав'язувала свій футбол і грала першим номером, — **стверджує нападник.** — Суперник розраховував на контратаки, які були досить гострими. Саме після них вони й забивали. Але ми постійно контролювали гру й перемогли заслужено. Дуже допоміг швидкий гол, яким "Волинь" одразу ж охолодила запал суперника, він нас почав боятися. Крім цих голів, було ще багато шансів забити. Власне, я сам змарнував два моменти, не реалізував штрафний зі зручної позиції.

— Але зумів відзначитися дублем. Для команди ж на забивав уже 41 м'яч!

— Я не слідкую за статистикою. Це прерогатива працівників нашої клубної прес-служби. Вони все знають, але ніколи наперед не кажуть — тільки констатують факти. Звичайно, такі події приємні, але на них ми зупинитися не збираємося...

— **Олександр, всі пам'ятають, як в останньому матчі попередньої першості тиск олександрійців на арбітра зустрічі призвів до відміни "чистого" гола в твоєму виконанні, що завадило тобі встановити одноосібний клубний рекорд за забитими м'ячами в сезоні. Чи може кубковий дубль у ворота "Олександрії" бути певною відплатою за ту прикрість?**

— Ці два м'ячі, передусім, допомогли команді перемогти, що є головним. А щодо рекорду, то якщо я відіграю цей сезон до кінця у "Волині", обов'язково заб'ю більше двадцяти трьох...

— **Наскільки ж зустріч з олександрійцями була важливою для команди?**

— На кожен матч головний тренер ставить нам завдання грати в атакувальний футбол і налаштовуватись лише на перемогу. Але перед поєдинком з ПФК "Олександрія" Віталій Володимирович сказав, що президент клубу особисто телефонував і просив перемогти. Ми це зробили. Після зустрічі головний тренер подякував усім за гру, самовіддачу й привітав з перемогою.

Микола ГАВРИЛЮК.

Нафтовик-Укрнафта

Охтирський колектив поповнив свої ряди черговим новачком, — інформує прес-служба клубу. Ним став досвідчений оборонець Олександр Тарасенко (народився 11. 12. 1978). Виступав за команди: 1994-95 — "Сиріус" — 1 матч, 1997-2001 — "Олімпія-ФК АЕС" — 149 (12), 2001-02 — СК "Миколаїв" — 18, 2004-05 — "Гірник-Спорт" — 11, 2005-06 — "Динамо-Ігросервіс" — 39 (1), 2006-09 — ПФК "Олександрія" — 79 (5)

Волинь

ЛУЧАНИ ЗАЯВИЛИ ЧЕМПІОНА ЄВРОПИ

До заявкового списку "Волині" додався півоборонець Дмитро Єременко. Нагадаємо, що талановитий футболіст виступав за лучан протягом 2007 року й завдяки цьому був залучений до юнацької збірної України на фінальну частину чемпіонату світу U-17 у Бельгії. Саме після турніру атакувальним фланговим півзахисником зацікавилось київське "Динамо", до якого Дмитро й перейшов наприкінці серпня 2007-го.

На жаль, виступаючи за дубль та

другу динамівську команду, вихованець "Волині" змушений був грати більше в захисті, аніж брати участь в атакувальних діях своєї команди. Однак цей факт не завадив Дмитру відстояти своє місце в складі збірної України й влітку цього року завоювати звання чемпіона Європи серед дев'ятнадцятирічних.

Нині ж Дмитро на умовах оренди повертається до "Волині", за яку зіграв 12 матчів і забив один гол.

Микола ГАВРИЛЮК.

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник – **Анатолій Коломієць** № 24 Під редактуванням **Володимира Баняса**

УКРАЇНСЬКІ ФУТБОЛІСТИ – ПРИЗЕРИ ЧЕМПІОНАТІВ СРСР У ПОВОЄННІ РОКИ (1945–1959 рр.)

Спробуємо визначити призерів чемпіонатів СРСР повоєнних часів, бо вище рівня змагань і в ті часи, на жаль, не було. Нагадаємо читачеві, нами застосовується єдине правило — участь у щонайменше 50 відсотках матчів чемпіонату (або в 30 відсотках — для гравців збірних СРСР). Українські команди після війни у період 1945–1959 років жодного разу не були чемпіонами Радянського Союзу. Проте чемпіонами Радянського Союзу все ж були українські футболісти:

— **Олександр Малявкін** (вихованець дніпропетровського футболу) — двічі, у VII і XI чемпіонатах СРСР серед команд майстрів 1945 і 1949 років, у складі московського "Динамо" (іл.1);

— **Іван Мозер** (вихованець мукачівського футболу) — двічі, у XVIII і XX чемпіонатах СРСР серед команд майстрів 1956 і 1958 років, у складі московського "Спартака" (іл.2).

Таким чином, ми маємо двох українських футболістів, які в повоєнні часи були чемпіонами СРСР.

А от **віце-чемпіонами СРСР** українські команди після війни одного разу були, а саме: в **XIV чемпіонаті СРСР 1952 року** серед команд майстрів радянського футболу друге місце виборола команда **київського "Динамо"** (іл.3), у складі якої грали: **Олег Макаров, Віталій Голубев, Абрам Лерман, Михайло Михалина, Ернест Юст, Петро Тищенко, Золтан Сенгетовський, Андрій Зазроєв, Володимир Богданович, Віктор Жилін, Віктор Журавльов, Павло Віньковатов, Михайло Коман** (ці 13 гравців провели понад 50 відсотків матчів у чемпіонаті). Серед них і один грузинський футболіст — **Андрій Зазроєв**, який у

Києві в ті часи виступав як **Андрій Зазроєв**.

Також другими призерами чемпіонатів Радянського Союзу були такі українські футболісти:

— **Олександр Малявкін** — трічі у VIII, IX і X чемпіонатах СРСР серед команд майстрів 1946, 1947 і 1948 років, у складі московського "Динамо";

— **Віктор Мар'єнко** (вихованець ясинуватського футболу) — у XIX чемпіонаті 1957 року серед команд майстрів, у складі московського "Торпедо";

— **Володимир Маслаченко** (вихованець криворізького футболу) — у XXI чемпіонаті 1959 року серед команд майстрів, у складі московського "Локомотива".

Таким чином, 15 українських футболістів у повоєнні часи були другими призерами чемпіонатів СРСР.

Третіми призерами чемпіонатів СРСР українські команди до війни були теж тільки одного разу, а саме: в **XIII чемпіонаті СРСР 1951 року** серед команд майстрів третє місце виборола команда **"Шахтар" Сталіно** (нині Донецьк) (іл.4), у складі якої грали: **Олександр Алпатов, Володимир Гавриленко, Микола Дегтярьов, Дмитро Іванов, Павло Іванчук, Віктор Колесников, Євген Пестов, Юрій**

Петров, Олександр Пономарьов, Леонід Савінов, Микола Самарін, Віктор Фомін (ці 12 гравців провели понад 50 відсотків матчів у чемпіонаті).

Також третіми призерами чемпіонатів Радянського Союзу були такі українські футболісти:

— **Олександр Пономарьов** (вихованець горлівського футболу) — ще двічі у VII і XIII чемпіонатах СРСР серед команд майстрів 1945 року, у складі московського "Торпедо" і 1951 року, у складі московського "Спартака" (іл.5).

— **Іван Мозер** — двічі у XVI і XIX чемпіонатах СРСР серед команд майстрів 1954 року, в складі мінського "Спартака", і 1957 року, у складі московського "Спартака";

Таким чином, 13 українських футболістів у повоєнні часи були третіми призерами чемпіонатів СРСР.

УКРАЇНСЬКІ ФУТБОЛІСТИ – НАЙКРАЩІ В РОЗИГРАШІ КУБКА СРСР У ПОВОЄННІ РОКИ (1944–1959 рр.)

Подальший розгляд традиційно проведемо щодо досягнень у розіграші Кубка СРСР і одразу визначимо, що в повоєнні роки стати володарями цього кришталевого призу спромоглися лише одна українська команда —

"Динамо" Київ (іл.6) переможець XV розіграшу 1954 року. В складі команди у фінальному матчі грали: **Олег Макаров, Аркадій Ларіонов, Віталій Голубев, Тиберій Попович, Олександр Кольцов, Михайло Михалина, Володимир Богданович, Віктор Терентьев, Павло Віньковатов, Андрій Зазроєв, Михайло Коман, Віктор Фомін**. Крім них, понад 50 відсотків з п'яти зіграних матчів провів ще **Ернест Юст** та **Георгій Грамматікопуло**. Але Зазроєв і Грамматікопуло —

це грузинські футболісти, а **Терентьев** — російський, навіть незважаючи на те, що він майже 20 років свого життя віддав українському футболу.

Також володарями Кубка Радянського Союзу були такі українські футболісти:

— **Олексій Пшеничний** (вихованець енакіївського футболу) — у V розіграші Кубка СРСР 1944 року, в складі ленинградського "Зеніта";

— **Микола Палиска** (вихованець севастопольського футболу) — у VI розіграші Кубка СРСР 1945 року в складі московського ЦБЧА;

— **Олексій Леонтьєв** (справжнє прізвище — Шерейко, вихованець дніпропетровського футболу) — двічі у VII і VIII розіграшах Кубка СРСР 1946 і 1947 року, в складі московського "Спартака" (іл.7);

— **Олександр Пономарьов** (вихованець горлівського футболу) — у X розіграші Кубка СРСР 1949 року, в складі московського "Торпедо";

— **Йосип Беца** (вихованець мукачівського футболу) — у XIV розіграші Кубка СРСР 1955 року, в складі московського ЦБРА;

— **Володимир Маслаченко** (вихованець криворізького футболу) — у XVII розіграші Кубка СРСР 1957 року, в складі московського "Локомотива" (іл.8);

— **Ігор Зайцев** (більшість футбольного життя провів в Україні) — у XVII розіграші Кубка СРСР 1957 року, в складі московського "Локомотива";

— **Іван Мозер** (вихованець мукачівського футболу) — у XVIII розіграші Кубка СРСР 1958 року, в складі московського "Спартака";

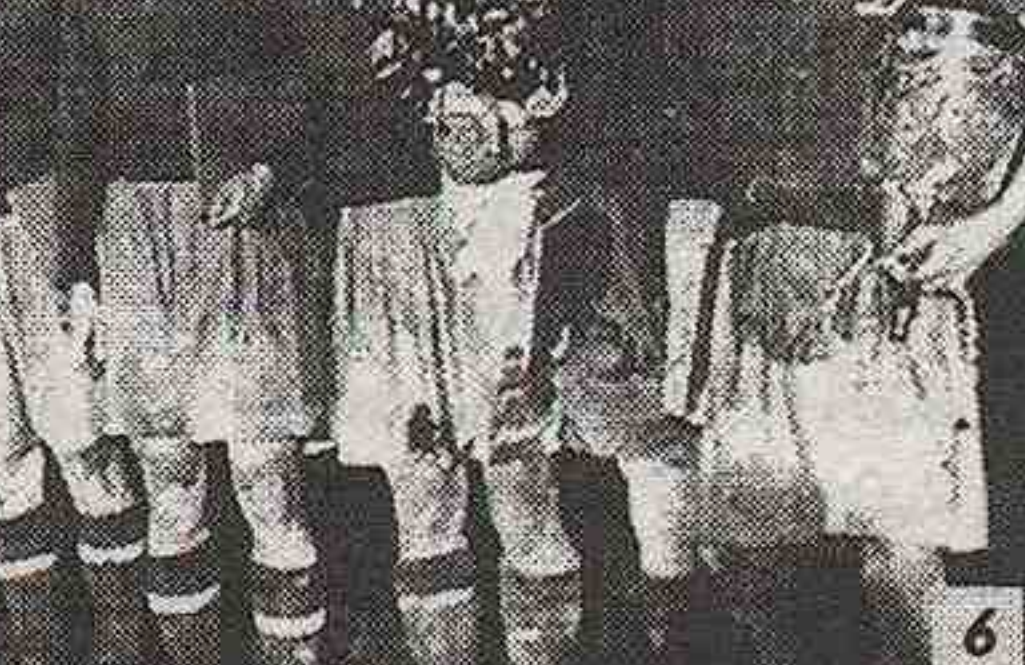
Таким чином, вісім українських футболістів у повоєнні часи були володарями Кубка СРСР.

Серед фіналістів розіграшу Кубка СРСР українських команд не було, проте фіналістами були такі українські футболісти:

— **Олександр Малявкін** (вихованець дніпропетровського футболу) — двічі у VI і X розіграшах Кубка СРСР 1945 і 1949 років, у складі московського "Динамо";

— **Олександр Пономарьов** — у VIII розіграші Кубка СРСР 1947 року, в складі московського "Торпедо";

— **Іван Мозер** — у XVII розіграші Кубка СРСР 1957 року, в складі московського "Спартака";

— **Віктор Мар'єнко** (вихованець ясинуватського футболу) — у XVIII розіграші Кубка СРСР 1958 року, в складі московського "Торпедо".

Отже, четверо українських футболістів у повоєнні часи грали в фіналах розіграшу Кубка СРСР.

Що ж до участі українських команд у півфіналах розіграшу Кубка СРСР, то вони доходили до цього етапу змагань шість разів: — двічі **"Шахтар" Сталіно** — у 1951 і 1953 роках:

1951 р.: **Олександр Алпатов, Володимир Гавриленко, Микола Дегтярьов, Олег Жуков, Дмитро Іванов, Павло Іванчук, Віктор Колесников, Юрій Петров, Олександр Пономарьов, Леонід Савінов, Микола Самарін, Віктор Фомін**;

1953 р.: **Олександр Алпатов, Іван Бобошко, Микола Дегтярьов, Мирослав Думанський, Анатолій Колосов, Микола Кривенко, Віктор Мар'єнко, Валентин Морозов, Леонід Савінов**,

Віктор Самойлов, Валентин Сапронов, Володимир Солдатченко, Іван Федосов, Віктор Г.Чанов, Володимир Чуриков;

— по одному разу **"Динамо" Київ**, у 1946 році, **ОБО Київ**, у 1952 році, **"Металург" Дніпропетровськ**, у 1954 році та **СКА Одеса**, в 1959 році.

1946 р.: **"Динамо" Київ**: **Микола Бобков, Дмитро Васильєв, Павло Віньковатов, Анатолій Горохов, Олег Жуков, Анатолій Зубрицький, Абрам Лерман, Микола Махия, Михайло Мельник, Георгій Пономарьов, Віктор Рогозянський**;

1952 р.: **ОБО Київ** (склад за заявкою): **В.Биков, Анатолій Богданович, Микола Бобков, К.Бондаренко, А.Воронін, Микола Горбунов, І.Гришин, Семен Гулевич, В.Данилюк, В.Дейнека, В.Кашлик, Ю.Наїмов, В.Огнев, Г.Пісун, Георгій Пономарьов, Олександр Принц, Віктор Севастьянов, Костянтин Скрипченко, М.Тисовський, А.Хижняк**;

1954 р.: **"Металург" Дніпропетровськ** (іл.9): **Ф.Белецький, В.Гвармадзе, С.Гулевич, М.Гуркін, М.Діаєвич, М.Ємельянов, Г.Колосов, Н.Майсурадзе, В.Маслаченко, Ю.Осоловський, М.Тисовський, Ф.Філатов**;

1959 р.: **СКА Одеса** (склад поки що остаточно визначається).

Також півфіналістами розіграшу Кубка СРСР з наведених вище футболістів були:

— **Олексій Леонтьєв** — у V розіграші Кубка СРСР 1944 року, в складі московського "Спартака";

— **Олександр Пономарьов** — двічі у V і VII розіграшах Кубка СРСР 1944 і 1946 років, у складі московського "Торпедо";

— **Олексій Пшеничний** — у VI розіграші Кубка СРСР 1945 року, в складі ленинградського "Зеніта";

— **Олександр Малявкін** — у XIX розіграші Кубка СРСР 1948 року, в складі московського "Динамо";

— **Йосип Беца** — у XVII розіграші Кубка СРСР 1955 року, в складі московського ЦСК МО;

— **Віктор Мар'єнко** — у XVII розіграші Кубка СРСР 1957 року, в складі московського "Торпедо".

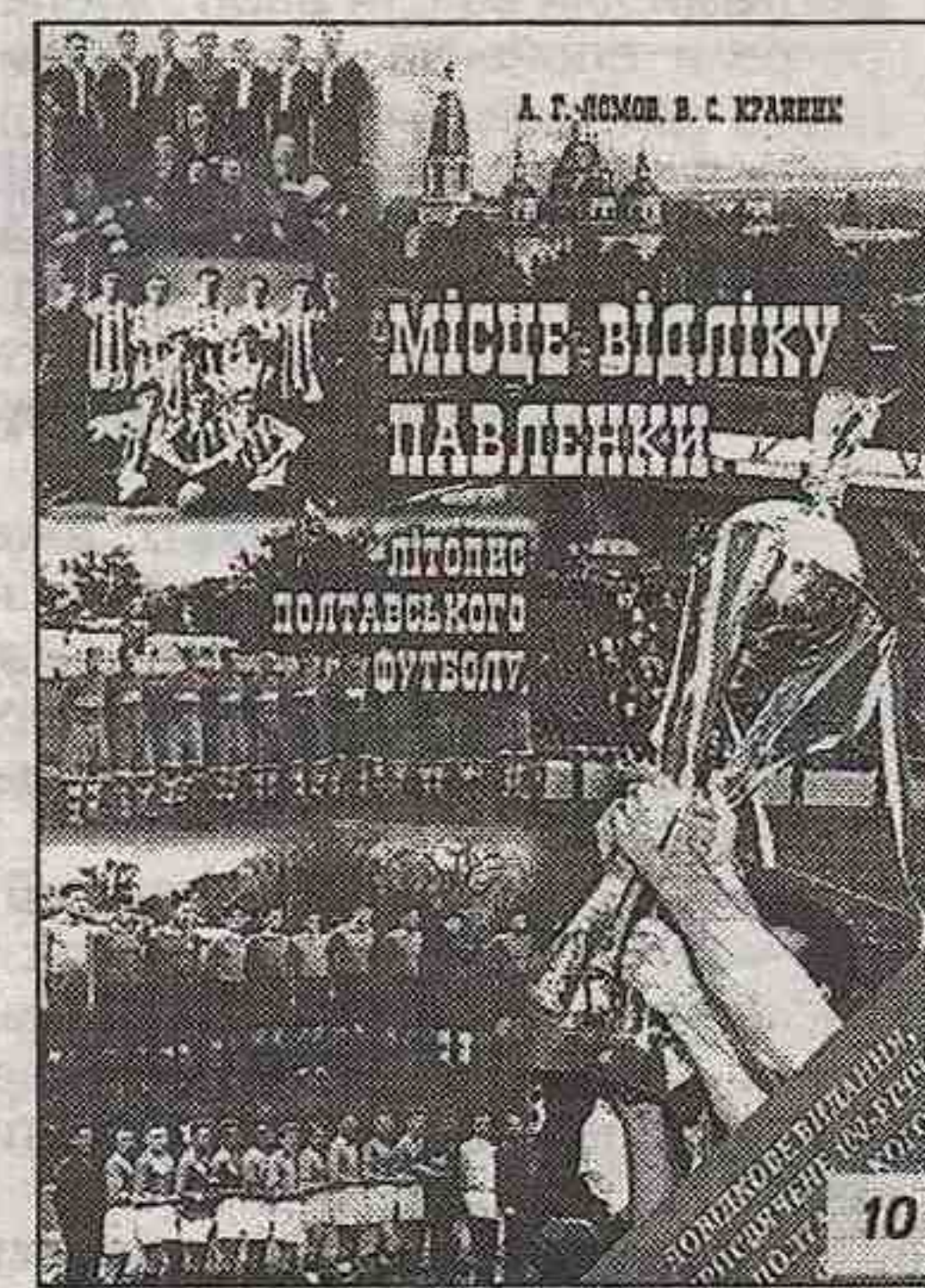
— **Володимир Маслаченко** — у XVIII розіграші Кубка СРСР 1958 року, в складі московського "Локомотива";

— **Ігор Зайцев** — у XVIII розіграші

Кубка СРСР 1958 року, в складі московського "Локомотива";

Отже, ще понад 80 українських футболістів у повоєнні часи грали в півфіналах розіграшу Кубка СРСР.

НОВИНИ

Інформуємо шанувальників футболу про видання нової книги з історії футболу, цього разу — в Полтаві. Надаємо вихідні дані про цю книгу за наступним порядковим номером з нашого переліку:

76. Ломов А.Г., Крайник В.С. **Місце відліку — Павленки**. Літопис полтавського футболу. Полтава. "Дивосвіт". 2009 р., 200 стор. з іл. Тир. 270 прим., (ф.142x200), укр.м. (іл.10).

ОГОЛОШЕННЯ

Продовжуємо друкувати оголошення шанувальників футболу:

Крайник Віктор Степанович, 36011, м. Полтава, вул. Комсомольська 57 кв. 3. Тел. (05322) 2-95-06. E-mail: krayvik@ukr.net. Пропонуємо нову, тільки що видану книжку А.Ломов, В.Крайник. "Місце відліку Павленки" (історія полтавського футболу). 200 стор. Наклад — 270 прим. Вартість з пересилкою — 60 грн.

Усі бажаючі стати членами ОЛСФ, а також футболофіли, які мріють знати друзів для спілкування з питань футболу та щось можуть запропонувати своїм колегам по захопленню або розшукують якісь матеріали для своїх колекцій, повинні написати листа на адресу: 03110, Київ-110, а/с 48. Коломійцю Анатолію Федоровичу або за E-mail: olisf@kolomiets.kiev.ua. У вашому листі надайте відомості про себе (П.І.Б., адреса, дата народження, предмет захоплення чи колекціонування), а також невеликий текст вашої об'яви, яку б ви хотіли опублікувати на сторінках нашої газети. Жодних членських внесків, жодної сплати за публікацію оголошення. Все безкоштовно. *Усі без винятку адреси та об'яви будуть надруковані в розділі нашої газети "Оголошення".

УКРАЇНСЬКІ ФУТБОЛІСТИ В СКЛАДІ ЗБІРНОЇ УРСР У ПОВОЄННІ РОКИ (1956-1959 рр.)

Ще 1953 року за рішенням Комітету зі справ фізкультури та спорту при Раді Міністрів УРСР мала бути відтворена збірна Української РСР з футболу. Однак, крім юнацької збірної УРСР, нічого іншого так і не спромоглися створити. А ось коли вже 1956 року було заплановано проведення фінальних змагань Спартакіади народів СРСР, які мали відбутися за три місяці до початку XVI Олімпійських ігор у Мельбурні (Австралія), а в програму Спартакіади включили й футбольний турнір серед збірних команд союзних республік, Москви та Ленінграда, які склалися з найсильніших футболістів країни, та одразу справу було зрушено з мертвої точки.

Збірну УРСР сформували на базі найкращих команд майстрів республіки — "Динамо" Київ і "Шахтаря" Сталіно. Спочатку визначили склад команди: воротарі — **Макаров і Лемешко**, захисники — **Соболев, Голубев, Єрохін, Попович, Кривенко та Метельський** (гравець збірної Одеської області — переможець Спартакіади УРСР), півзахисники — **Войнов, Юст і Думанський**, нападники — **Грамматикопуло, Терентьев, Коршунов, Каневський, Коман, В.Фомін, Бобошко, Сапронов і Пономаренко**. Та ос-

таточно склад збірної повинен був визначитися після двох товариських матчів зі збіркою Ленінграда.

Перший матч відбувся 25 липня в Києві. Він закінчився мирною нічиєю з рахунком 1:1 (гол забив Войнов). Пояснюється це тим, що в нападі сталася перестановка Грамматикопуло з лівого краю на правий, а його місце віддали донецькому нападнику Сапронову. Традиційно ми наводимо протоколи усіх офіційних матчів збірної України.

У другому матчі в Ленінграді, 29 липня, українська збірна таки виграла, хоча й з мінімальним рахунком — 1:0 (гол забив Сапронов). Очевидно, розібралися з розстановкою нападників.

Та основні матчі, звичайно, припали на серпень. Фінальні змагання з футболу Спартакіади народів СРСР проходили з 2 по 16 серпня в Москві. Збірна Української РСР у першому матчі в 1/8 фіналу зустрічалася зі збіркою Казахської РСР. Матч виявився непростим, і українці перемогли казахів лише в додатковий час — 2:1 (два голи забив Терентьев ще в першому таймі з пенальті, та на 104-й хвилині матчу). До речі, в складі збірної Казахської РСР грали футболісти "Урожай" Алма-Ата, тобто команди класу "Б". Як були розставлені гравці в цьому матчі, на жаль, невідомо (в протоколі вони перелічені в тому порядку, як було надруковано в газеті).

У чвертьфіналі суперниками української збірної були азербайджанці, і цього разу збірна УРСР перемогла без особливих

труднощів (голи забивали Войнов — два, Коршунов і Фомін).

У півфіналі українська збірна зустрілася з грузинськими фут-

бракіади — зі збіркою Ленінграда. Було трошки легше, хоча суперник у першому таймі вчинив належний опір. Та на початку другого тайму два голи поспіль забивали Бобошко та Войнов, і гра фактично була зроблена.

Третє місце серед усіх 16-ти радянських республік та ще й команд Москви й Ленінграда — це, безумовно, був певний успіх українських гравців, адже не треба забувати, що в ті часи дійсно в Москві були найкращі гравці на теренах Радянського Союзу, і конкуренцію їм скласти було просто нереально. Але саме ці перші кроки наближення до стандартів білокам'яної мали велике значення, яке недооцінювати просто неможливо.

Збірна УРСР під пекучим сонцем Єгипту.

М. Коман із суданським футболістом.

А 1958 року збірну УРСР запросили приїхати до Об'єднаної Арабської Республіки (ОАР), а також до Судану й Ефіопії. І саме збірну республіки, а не "Динамо" Київ, звичайно, "Динамо", але під прапором збірної України. За час турне, з 17 листопада до 1 січня вже 1959 року включно, було проведено 12 товариських матчів: 7 перемог, 4 нічі та один матч був програний. Загальний підсумок забитих і пропущених голів — 32:18. Все ж таки, очевидно, спекотно було грати українцям (температура сягала +45—50 градусів). В проведених матчах грали: **Макаров** (тільки в першому матчі), **Лемешко, Голубев, Войнов, Фефлов**, Грамматикопуло, **Біба, Сорокін, Голодец, Коман, Диковець, В.Фомін** та інші київські

динамівці. Та мізерна інформація про ці матчі не дає можливості щось про них детально розповісти, але перерахувати їх ми все ж наважимося:

1. Каір (Єгипет). **Збірна Каїра** (фактично — збірна Єгипту) — 0:1;
2. Олександрія (Єгипет). **Збірна Олександрії** — 2:1 (голи **Сорокіна та Комана**);
3. Каір (Єгипет). **Молодіжна збірна Єгипту** — 3:2 (голи **Біби, Голодця та Диковець**);
4. Порт-Саїд (Єгипет). 30 листопада 1958 р. **Збірна зони Суецького каналу** (посилена гравцями збірної Каїру) — 1:1 (гол Голодця).
5. Хартум (Судан). **"Аль-Морада" Хартум** — 3:3;
6. Хартум (Судан). **"Аль-Міррех" Хартум** — 5:3;
7. Хартум (Судан). **"Аль-Хилал" Хартум** — 4:1;
8. Вад-Медані (Судан). **Збірна м.Вад-Медані** — 5:1;
9. Аддіс-Абеба (Ефіопія). **"Макурія" Аддіс-Абеба** — 2:0;
10. Аддіс-Абеба (Ефіопія). **"Мачал" Аддіс-Абеба** — 3:3;
11. Аддіс-Абеба (Ефіопія). **"Сейн Джордж" Аддіс-Абеба** — 1:1;
12. Діредауа (Ефіопія). 1 січня 1959 р. **Збірна м. Діредауа** — 3:1.

Результати матчів були не дуже шалені, тому пишати не було чим, та й керівництво якимось сприйняло їх з подивом. А коли повернулися до Києва, 11 січня вже 1959 року, то й дізнались, що було прийняте рішення збирати збірні республік на рівні тільки команд класу "Б". Тому саме з цього року про збірну УРСР, що складалася з її найсильніших представників, на 20 років забули.

Отже, за цей період в офіційних матчах збірної України взяли участь 14 українських футболістів. Більше за всіх провів матчів (6) і забив голів (5) **Юрій Войнов**. На другому місці — **Віктор Фомін** (5 матчів, 1 гол). Не треба забувати й про кандидатів до збірної України, а саме Кривенка, Пономаренка та Метельського, а також про членів збірної в її неофіційних матчах 1958 року, в яких брали участь, крім наведених у таблиці, ще й Біба, Диковець, Сорокін і Фефлов. Справедливо до переліку не включили Сергій Коршунов, Віктор Терентьев і Георгій Грамматикопуло, бо вони за нашими критеріями, до українських футболістів, на жаль, не належать.

Протокол матчу:

Збірна УРСР — Збірна Ленінграда 1:1 (1:1)

20 липня 1956 р. м. Київ. Республіканський стадіон ім. Хрушова. Товариський матч.
УРСР: Лемешко — Єрохін, Голубев, Попович — Войнов, Думанський — Сапронов (Каневський), Терентьев (Коршунов), Бобошко, Коман, Грамматикопуло.
Ленінград: Трофимов — Демидов, Самарін, Худош — Родін, Завідонов — Колобов, Тенгягін, Гулевський, Бондаренко, Іванов.
Голи: 0:1 — Колобов (5 хв.), 1:1 — Войнов (44 хв.).

Протокол матчу:

Збірна Ленінграда — Збірна УРСР 0:1 (0:0)

29 липня 1956 р. м. Ленінград. Стадіон ім. Кірова. Товариський матч.
Ленінград: ... Бельков ...
УРСР: Макаров — Єрохін, Голубев, Попович — Войнов, Думанський — Грамматикопуло (Сапронов, 25 хв.), Бобошко, Коршунов, Терентьев, В.Фомін.
Голи: 0:1 — Сапронов (84 хв.).

Протокол матчу:

Збірна Казахської РСР — Збірна УРСР 1:2 (1:1, 1:1) д.ч.

4 серпня 1956 р. м. Москва. Стадіон "Сталінець". 1/8 фін. турніру Спартакіади народів СРСР.
Казахська РСР: Денисов — Скович, ... — Котлярів, ... — Остроушко, Краснов ...
УРСР: Лемешко, Соболев, Голубев, Єрохін, Войнов, Юст, Бобошко (Коршунов, 46 хв.), Терентьев, Каневський, Коман, В.Фомін.
Голи: 1:0 — Краснов (14 хв.), 1:1 — Терентьев (35 хв., пен), 1:2 — Терентьев (104 хв.).

Протокол матчу:

Збірна Азербайджанської РСР — Збірна УРСР 1:4 (1:1)

8 серпня 1956 р. м. Москва. Центр. ст. "Динамо". 1/4 фін. турніру Спартакіади народів СРСР.
Азербайджанська РСР: Баташов, Абіль-заде, Мікучалдзе ...
УРСР: Макаров — ... — Попович — Войнов, ... — Коршунов, Каневський, Терентьев, В.Фомін.
Голи: 0:1 — Войнов (20 хв.), 1:1 — Абіль-заде (у 1-му таймі), 1:2 — Коршунов (55 хв.), 1:3 — Войнов (через декілька хв.), 1:4 — В.Фомін (наприкінці матчу).

Протокол матчу:

Збірна Грузинської РСР — Збірна УРСР 3:1 (2:1)

11 серпня 1956 р. м. Москва. Центр. ст. ім. Леніна. 1/2 фін. турніру Спартакіади народів СРСР.
Суддя: І.Лук'янов (Москва).
Грузинська РСР: Марганія — Елошвілі, Дзяпшипа, Хочолава — Котрикадзе, Гогоберідзе — Хасан, Гагнідзе, Зазрошвілі, Калаяс, Чкуаселі.
УРСР: Макаров — Єрохін, Голубев, Попович — Войнов, Думанський — Грамматикопуло, Терентьев, Каневський, Коман (Коршунов, 80 хв.), В.Фомін.
Голи: 1:0 — Калаяс (3 хв.), 1:1 — Войнов (7 хв.), 2:1 — Калаяс (19 хв.), 3:1 — Чкуаселі (90 хв.).

Протокол матчу:

Збірна Ленінграда — Збірна УРСР 1:2 (0:0)

15 серпня 1956 р. м. Москва. Центр. ст. "Динамо". Матч за 3 місце фін. турніру Спартакіади народів СРСР.
Ленінград: ... Денисов, ...
УРСР: ... — Войнов, ... — Бобошко, ... — В.Фомін.
Голи: 0:1 — Бобошко (55 хв.), 0:2 — Войнов (57 хв.), 1:2 — Денисов (64 хв.).

болістами і... несподівано прогнала — 1:3 (гол Войнова). Цікаво, що вже в перші хвилини матчу команди обмінялися голами. Також, до речі, центром нападу збірної Грузинської РСР був ніхто інший, як Зазрошвілі, тобто Зазроев, який ще в минулому році захищав честь київського "Динамо" та був серед киян найкращим. Шлях до фіналу було закрито, і залишалося тільки поборотися за третє місце.

А в матчі за третє місце збірній УРСР довелося зустрітися саме з тими, на кому вони тренувалися при підготовці до Спа-

№	Дата	Місце	Суперники	Змагання	Рахунок
34	20.07.56	Київ	Українська РСР - Ленінград	т.м.	1:1
35	29.07.56	Ленінград	Ленінград - Українська РСР	т.м.	0:1
36	4.08.56	Москва	Казахська РСР - Українська РСР	Спартакіада народів СРСР - 1/8 ф.	1:2
37	8.08.56	Москва	Азербайджанська РСР - Українська РСР	Спартакіада народів СРСР - 1/4 ф.	1:4
38	11.08.56	Москва	Грузинська РСР - Українська РСР	Спартакіада народів СРСР - 1/2 ф.	3:1
39	15.08.56	Москва	Ленінград - Українська РСР	Спартакіада народів СРСР - за 3 м.	1:2

№	Прізвище та ім'я	Амплуа	З якої команди	Роки участі	Оф. матчі (голи)
1.	Бобошко Іван	нападник	"Шахтар" Сталіно	1956	4(1)
2.	Войнов Юрій	півзахисник	"Динамо" Київ	1956	6(5)
3.	Голубев Віталій	захисник	"Динамо" Київ	1956	4
4.	Думанський Мирослав	півзахисник	"Шахтар" Сталіно	1956	3
5.	Єрохін Володимир	захисник	"Динамо" Київ	1956	4
6.	Каневський Віктор	нападник	"Динамо" Київ	1956	4
7.	Коман Михайло	нападник	"Динамо" Київ	1956	3
8.	Лемешко Євген	воротар	"Динамо" Київ	1956	2(...)
9.	Макаров Олег	воротар	"Динамо" Київ	1956	3(...)
10.	Попович Тиберій	захисник	"Динамо" Київ	1956	4
11.	Сапронов Валентин	нападник	"Шахтар" Сталіно	1956	2(1)
12.	Соболев Віталій	захисник	"Динамо" Київ	1956	1
13.	Фомін Віктор	нападник	"Динамо" Київ	1956	5(1)
14.	Юст Ернест	півзахисник	"Динамо" Київ	1956	1

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

Бельгія

3 ТУР

Андерлехт	—	Вестерло	—	3:0
Серкль	—	Варегем	—	2:2
Генк	—	Гент	—	1:1
Мехелен	—	Брюгге	—	2:1
Локерен	—	Сент-Трюйден	—	1:2
Роселар	—	Стандард	—	1:5
Кортрийк	—	Мускрон	—	2:2
Шарлеруа	—	Беерсхот	—	1:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Андерлехт	3	3	0	0	8-2	9
2. Гент	3	2	1	0	6-3	7
3. Мехелен	3	2	0	1	7-4	6
4. Брюгге	3	2	0	1	5-3	6
5. Стандард	3	1	2	0	8-4	5
6. Мускрон	3	1	2	0	4-3	5
7. Сент-Трюйден	3	1	2	0	4-3	5
8. Шарлеруа	3	1	1	1	2-2	4
9. Варегем	3	0	3	0	5-5	3
10. Генк	3	0	2	1	4-5	2
11. Беерсхот	3	0	2	1	2-3	2
12. Кортрийк	3	0	2	1	3-5	2
13. Роселар	3	0	2	1	2-6	2
14. Серкль	3	0	1	2	5-8	1
15. Локерен	3	0	1	2	2-5	1
16. Вестерло	3	0	1	2	2-8	1

Болгарія

2 ТУР

Локомотив С	—	Спортист	—	3:2
Мінйор	—	Левські	—	0:2
Ботев	—	Монтана	—	2:3
Славія	—	Локомотив М	—	1:0
ЦСКА	—	Берое	—	3:0
Чорне Море	—	Слівен	—	4:0
Літекс	—	Пірін	—	0:1
Чорноморець	—	Локомотив Пд	—	2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ЦСКА	2	2	0	0	8-0	6
2. Левські	2	2	0	0	7-0	6
3. Чорноморець	2	2	0	0	4-2	6
4. Монтана	2	1	1	0	3-2	4
5. Славія	2	1	1	0	2-1	4
6. Літекс	2	1	0	1	5-1	3
7. Чорне Море	2	1	0	1	5-2	3
8. Локомотив С	2	1	0	1	4-4	3
9. Пірін	2	1	0	1	1-1	3
10. Мінйор	2	1	0	1	1-2	3
11. Берое	2	1	0	1	2-4	3
12. Спортист	2	0	1	1	3-4	1
13. Слівен	2	0	1	1	0-4	1
14. Локомотив Пд	2	0	0	2	1-7	0
15. Ботев	2	0	0	2	2-8	0
16. Локомотив М	2	0	0	2	0-6	0

Бразилія

Матч 18-го туру

Атлетико-МГ	—	Палмейрас	—	1:1
-------------	---	-----------	---	-----

19 ТУР

Авай	—	Наутіко	—	2:1
Палмейрас	—	Ботафого	—	1:1
Санто-Андре	—	Інтернаціональ	—	0:2
Коринтіанс	—	Атлетико-МГ	—	2:0
Флуміненсе	—	Куриitiba	—	1:3
Гойас	—	Віторія	—	3:2
Греміо	—	Фламенго	—	4:1
Спорт	—	Сан-Паулу	—	1:2
Атлетико-ПР	—	Баруері	—	3:0
Крузейро	—	Сантос	—	0:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Палмейрас	19	10	7	2	31-17	37
2. Гойас	19	10	5	4	37-26	35
3. Інтернаціональ	17	10	3	4	31-20	33
4. Сан-Паулу	19	9	6	4	28-21	33
5. Атлетико-МГ	18	9	5	4	32-22	32
6. Авай	19	8	6	5	28-22	30
7. Греміо	19	8	4	7	33-22	28
8. Коринтіанс	19	8	4	7	23-23	28
9. Баруері	19	7	7	5	38-28	28
10. Фламенго	19	7	6	6	28-31	27
11. Віторія	19	7	4	8	27-29	25
12. Сантос	18	6	7	5	31-31	25
13. Атлетико-ПР	19	7	3	9	21-29	24
14. Крузейро	18	6	3	9	18-27	21
15. Ботафого	18	4	8	6	25-30	20
16. Куриitiba	19	5	4	10	26-32	19
17. Санто-Андре	19	4	6	9	21-29	18
18. Наутіко	19	4	6	9	22-37	18
19. Флуміненсе	19	3	6	10	21-32	15
20. Спорт	19	3	4	12	24-37	13

Голландія

3 ТУР

Спарта	—	Вілем ІІ	—	2:1
--------	---	----------	---	-----

Ден Хааг	—	Твенте	—	0:1
Ваалвейк	—	АЗ	—	0:6
Геренвен	—	Вітесс	—	1:0
ПСВ	—	Аякс	—	4:3
Гераклес	—	Фейєноорд	—	0:1
Рода	—	Неймеген	—	1:0
Утрехт	—	Венло	—	2:2
Гронінген	—	Бреда	—	1:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Твенте	3	2	1	0	4-1	7
2. Фейєноорд	3	2	1	0	3-0	7
3. Бреда	3	2	1	0	4-2	7
4. Утрехт	3	2	1	0	4-2	7
5. АЗ	3	2	0	1	10-3	6
6. Аякс	3	2	0	1	9-5	6
7. ПСВ	3	1	2	0	8-7	5
8. Рода	3	1	2	0	2-1	5
9. Гераклес	3	1	1	1	3-3	4
10. Геренвен	3	1	1	1	2-4	4
11. Неймеген	3	1	0	2	4-4	3
12. Віллем ІІ	3	1	0	2	4-4	3
13. Спарта	3	1	0	2	2-5	3
14. Венло	3	0	3	0	7-7	3
15. Ден Хааг	3	0	1	2	3-5	1
16. Гронінген	3	0	1	2	2-5	1
17. Вітесс	3	0	1	2	1-4	1
18. Ваалвейк	3	0	0	3	1-11	0

Данія

5 ТУР

ФК Копенгаген	—	Орхус	—	0:1
Ольборг	—	Сондеріюске	—	1:0
Силькеборг	—	Есб'єрг	—	2:3
Когє	—	Нордсьєлланд	—	1:1
Рандерс	—	Брондбю	—	1:3
Оденсе	—	Мідтюлланд	—	1:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Орхус	5	4	1	0	9-5	13
2. Оденсе	5	3	2	0	10-6	11
3. Ольборг	4	3	0	1	8-1	9
4. Нордсьєлланд	4	2	2	0	8-3	8
5. Есб'єрг	5	2	2	1	7-6	8
6. ФК Копенгаген	5	2	1	2	9-5	7
7. Брондбю	5	2	1	2	9-8	7
8. Силькеборг	5	1	2	2	8-8	5
9. Мідтюлланд	5	1	1	3	5-9	4
10. Сондеріюске	5	1	1	3	3-6	4
11. Когє	5	0	2	3	4-16	2
12. Рандерс	5	0	1	4	6-13	1

Норвегія

21 ТУР

Русенборг	—	Бодо-Глімт	—	2:0
Тромсе	—	Стабек	—	0:0
Олесунд	—	Одд Гренланд	—	1:2
Бранн	—	Стромсгодсет	—	4:2
Сандефіорд	—	Люн	—	2:1
Старт	—	Фредрикстад	—	1:0
Валеренга	—	Ліллестрем	—	0:1
Вікінг	—	Мольде	—	2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Русенборг	20	14	6	0	39-14	48
2. Мольде	21	12	5	4	46-25	41
3. Одд Гренланд	21	9	9	3	39-26	36
4. Бранн	21	9	6	6	40-36	33
5. Стабек	21	8	8	5	34-21	32
6. Старт	21	8	8	5	37-38	32
7. Вікінг	21	8	6	7	30-28	30
8. Тромсе	20	6	8	6	27-28	26
9. Сандефіорд	21	6	7	8	27-31	25
10. Валеренга	21	7	4	10	30-36	25
11. Ліллестрем	21	5	8	8	28-35	23
12. Олесунд	21	6	5	10	22-34	23
13. Фредрикстад	21	6	4	11	23-29	22
14. Стромсгодсет	21	5	5	11	23-31	20
15. Бодо-Глімт	21	5	5	11	21-40	20
16. Люн	21	1	10	10	21-35	13

Польща

3 ТУР

Рух	—	Арка	—	1:0
Сласск	—	Полонія Б	—	2:1
Піаст	—	Заглембе	—	4:1
Ягеллонія	—	Корона	—	2:0
Легія	—	Краковія	—	0:0
Вісла	—	Белхатов	—	3:0
Лехія	—	Одра	—	0:2
Лех	—	Полонія В	—	2:4

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Вісла	3	3	0	0	9-1	9
2. Легія	3	2	1	0	5-0	7
3. Ягеллонія	3	2	1	0	5-2	7
4. Лех	3	2	0	1	10-5	6
5. Лехія	3	2	0	1	8-5	6
6. Сласск	3	2	0	1	6-4	6

7. Полонія Б	3	2	0	1	3-2	6
8. Рух	3	2	0	1	3-2	6
9. Полонія В	3	2	0	1	7-8	6
10. Одра	3	1	0	2	3-3	3
11. Піаст	3	1	0	2	5-6	3
12. Корона	3	1	0	2	4-7	3
13. Белхатов	3	0	1	2	1-5	1
14. Краковія	3	0	1	2	2-8	1
15. Арка	3	0	0	3	1-4	0
16. Заглембе	3	0	0	3	2-12	0

Португалія

1 ТУР

Лейшоєш	—	Белененсеш	—	0:0
Національ	—	Спортинг	—	1:1
Брага	—	Академіка	—	1:0
Наваль	—	Оланенсе	—	0:0
Лейрія	—	Ріо Аве	—	1:1
Пакуш Феррейра	—	Порту	—	1:1
Бенфіка	—	Маритиму	—	1:1
Сетубал	—	Гімарайнш	—	0:0

Румунія

Матч 1-го туру

Васлуй	—	Газ Метан	—	2:1
Унірея А	—	Політехніка	—	2:1
Тимішоара	—	Рапід	—	1:0
Астра	—	Глорія Бс	—	0:0
Клуж	—	Оцелул	—	1:0
Чахлаул	—	Динамо	—	0:4
Арджеш	—	Газ Метан	—	2:4
Університатя	—	Пандурій	—	2:0
Васлуй	—	Брашов	—	2:2
Стяуа	—	Унірея У	—	0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Клуж	3	2	1	0	5-2	7
2. Тимішоара	3	2	1	0	3-1	7
3. Газ Метан	3	2	0	1	7-5	6
4. Пандурій	3	2	0	1	2-2	6
5. Унірея У	3	2	0	1	2-2	6
6. Брашов	3	1	2	0	3-2	5
7. Динамо	3	1	1	1	4-1	4
8. Стяуа	3	1	1	1	4-3	4
9. Університатя	3	1	1	1	3-2	4
10. Васлуй	3	1	1	1	4-4	4
11. Унірея А	3	1	1	1	3-3	4
12. Оцелул	3	1	1	1	1-1	4
13. Рапід	3	1	0	2	4-3	3
14. Арджеш	3	1	0	2	3-5	3
15. Глорія Бс	3	0	2	1	1-2	2
16. Астре	3	0	2	1	0-1	2
17. Політехніка	3	0	1	2	3-7	1
18. Чахлаул	3	0	1	2	0-6	1

«АУСТРІЯ», ВІДЕНЬ

Перше, що прийшло на думку, коли дізнався результати жеребкування, — пощастило. Після того, як розклав по полицях суперника донецького «Металурга» віденську «Аустрію», зрозумів — таки дійсно пощастило!

В цьому матеріалі ми не розглядатимемо детально історію віденської «Аустрії» з двох причин. По-перше, історія команди ніяк не впливає на її результати сьогодні, а по-друге, якщо вдасться все задумане, то незабаром ми порадуємо вас новою рубрикою, яка матиме за мету розповісти про історію нерозпіраних клубів Європи, які, тим не менш, заслуговують на це.

А зараз поговоримо про команду «Аустрія» та її гравців, спробуємо спрогнозувати орієнтовний склад австрійців та розповімо, що насправді думають про нас за кордоном.

ВОРОТАРИ

На воротарській позиції класична ситуація. На воротах стоїть 25-річний **Роберт Алмер**, який витіснив звіт ветерана **Саболча Шафара** (33 матчі в минулому сезоні). Якщо пам'ятаєте, цей етнічний угорець в 2003 році засвітився в депресивному московському «Спартакі», де в п'яти матчах пропустив 12 м'ячів. Як було сказано в одному аналітичному матеріалі (мова ори-

гіналу), «символ вратарського беспредела, царившого в «Спартакі» в 2003 году». Втім, Роберт Алмер теж не є зразком воротарської майстерності. В минулому чемпіонаті він зіграв у п'яти матчах (двічі виходив на заміну. Загалом 392 ігрові хвилини) і пропустив 11 м'ячів. У цьому сезоні він вже зіграв чотири поединки і пропустив сім м'ячів. А перший свій повноцінний сезон Роберт провів, коли «Аустрія»

в 2006 році здала його в оренду в Маттерсбург. Основним він там не був, але ігрову практику все ж мав. У сезоні 2006/2007 зіграв дев'ять матчів (-11), а в сезоні 2007/2008 — 11 (-13). До цього ж були постійні оренди й матчі за дубль. Фактично цей сезон стане для Алмера визначальним.

ЗАХИСТ

Як ви вже зрозуміли з воротарських «подвигів», захист у команди теж «гуляє». А тепер цей процес може взагалі набутися велетенських розмірів, адже основний правий захисник команди **Йоахім Штандфест** отримав травму, а на його позицію перемістили правого півзахисника Флоріана Кляйна, який був основним у австрійській молодіжці (23 матчі, 3 голи), але до націоналки ще не добрався. Центр захисту «Аустрії» — в прямому сенсі сплав молодості та досвіду: поляку **Яцеку Баку** вже 36, **Александру Драговичу** лише 18. Бак, колишній гравець збірної Польщі, десять років провів у Франції, граючи за «Ліон» (залишив команду в 2001 році, саме тоді, коли почався зірковий час команди) і за «Ланс». А ось Драгович обіцяє вирости в сильного футболіста — в 18 років мало кого викликають до національної дружини (навіть якщо це доволі «смішна» австрійська збірна). До речі, Александр вийшов у основу, а його команда поступилася сербам — 0:1. Недарма зараз поширили чутку про перехід молодого австрійця до італійської «Роми».

Позицію лівого захисника займає **Мануель Ортлехнер**, який перед початком сезону перебрався до Відня з Кернтену. До «Аустрії» він приїхав у якості гравця національної команди. Втім, він там не основний, зігравши у свої 29 років лише чотири матчі. Ортлехнер сильний в єдиноборствах і в грі на другому поверсі.

Ще щодо основних гравців захисної лінії. Всі інші молоді й перспективні футболісти, які запрошуються до молодіжної збірної Австрії, — це центральні захисники **Мануель Валлер** (3 матчі за U-21), **Міхаель Мадл** (11 матчів, 1 гол), лівий захисник **Маркус Суттнер** (5 за U-21), який в цьому сезоні вже встиг зіграти в матчі проти «Суперфунда» (3:0), та хорват **Марін Леовац**.

ПІВЗАХИСТ

Правий півзахисник **Флоріан Кляйн**, який, враховуючи травму Штандфеста, може зіграти проти «Металурга» в захисті, незважаючи на свій доволі юний вік (22 роки), зіграв уже 165 матчів за ЛАСК, звідки перейшов до «Аустрії». Також зіграв 23 матчі за молодіжну збірну Австрії (3 голи).

Опорним півзахисником у команді бігає чех **Петр Ворішек** (1 матч за збірну Чехії проти бельгійців), якого в червні придбали у чеської «Спарти». Гравець уже віковий, але, за словами тренера команди, різносторонній, може не тільки відібрати м'яч, а й пас віддати голевий, і атаку завершити. Коротше кажучи, як це він такий геніальний та й в «Барселоні» не грає?!

КАРЛ ДАКСБАХЕР, ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР «АУСТРІЇ» ПРО ДОНЕЦЬКИЙ «МЕТАЛУРГ»:

— «Металург» за силою приблизно такий, як і «Новий Сад» (команда, яку австрійці перемогли на попередньому етапі. — Прим.авт.). І я думаю, що, може, навіть дещо краща. Чотири перемоги з чотирьох в євробюках — гарна візитівка. Якщо команда в чемпіонаті України займає четверте місце, це говорить про її силу. На останньому підготовчому етапі ми двічі зіграли з запорізьким «Металургом». Одного разу внічию — 1:1, і одного разу програли — 0:1.

Ось так, шановні, незважаючи на перемогу в Кубку УЄФА, ситій Європі начхати на українські клуби, і не здивуюся, якщо після результатів жеребкування в штабі «Аустрії» подумали: «Знову в цю Росію їхати».

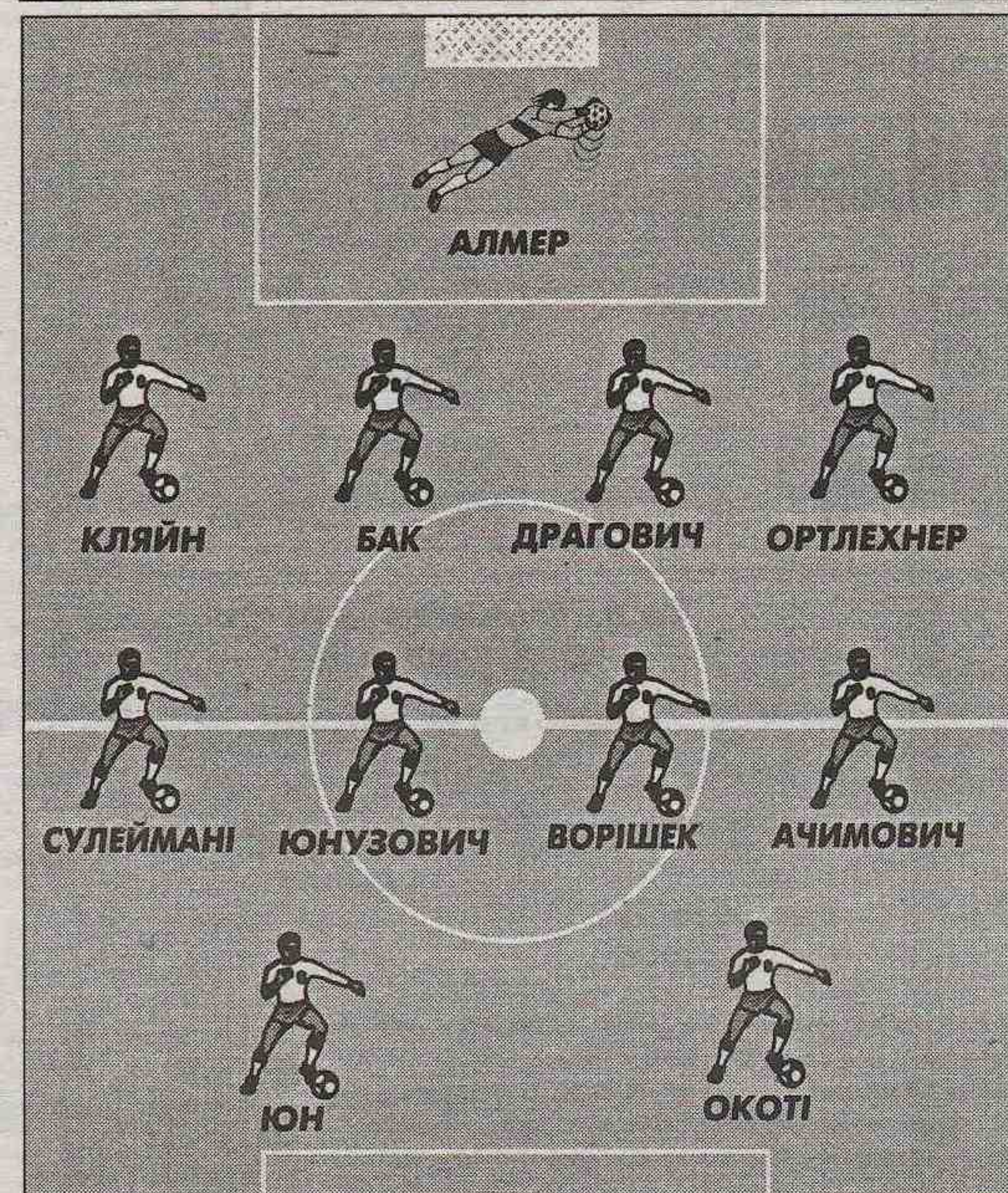
Ще один молодий талант з сербсько-боснійським корінням — **Златко Юнузович**, який вперше запам'ятався вболівальникам на юнацькому чемпіонаті світу в Канаді (2007 рік), є головним креативщиком команди. Його завдання роздавати передачі, але голів він теж забиває достатньо.

відзначився лише трьома матчами за австрійську U-19. А ось його одноліток **Емін Сулеймані** за U-21 провів 14 матчів і забив три м'ячі. Джуліан Баумгартлінгер теж достатньо награв за молодіжку (16 матчів, 1 гол) і є її капітаном. Але, як вже говорилося вище, поки що не вони головні герої.

Головна надія австрійців у атаці — **Рубін Окоті**.

ОРІЄНТОВНИЙ СКЛАД

НАПАДНИКИ

Найвідоміший нападник із чотирьох наявних — **Мамаду Діабанг**. Ви, мабуть, пам'ятаєте цього нападника, який всю свою кар'єру провів у бундеслизі, забиваючи за «Армінію», «Бохум», «Аугсбург» та «Оффенбах». Але, як не дивно, такий досвідчений гравець не потрапляє в основу, де, як правило, грають **Томас Юн** (вся кар'єра чека — суцільні оренди) та **Рубін Окоті**. Назвати Томаса Юна суперзабивним форвардом важко — найбільше його досягнення 8 м'ячів за «Теплице». А ось молодий Окоті ще має себе показати. Більше того, він вже почав це робити. В перших чотирьох турах хлопець забив чотири м'ячі (два дубля). В двох останніх відбіркових матчах виходив на заміну в футбольній національній команді. Четвертий форвард команди, **Елдар Топіч**, на полі з'являється дуже рідко. В цьому сезоні — ще жодного разу, а в минулому провів 10 матчів, і одного разу засмутив ворота суперників.

ГРАВЦІ АУСТРІЇ, ЯКІ КОШТУЮТЬ БІЛЬШЕ 1 МЛН. ЄВРО, ЗА ОЦІНКОЮ WWW.TRANSFERMARKT.DE.

Міленко Ачимович — 2, 85 млн.

Александр Драгович — 1,75 млн.

Златко Юнузович — 1,4 млн.

Саболч Шафар — 1,3 млн.

У нас найдорожчий Олексій Годін 2,250 000.

— Весь склад команди коштує — 19 175 000 євро (798 958 кожен гравець).

— Ціна донецького «Металурга» — 20 700 000 євро (766 677).

— Середній вік гравців «Аустрії» — 25, 6, а «Металурга» — 26, 2. Українська команда на півроку старша.

СКАНВОРД № 276. «МАРСЕЛЬ»-2009»

Сканворд № 276. «МАРСЕЛЬ»-2009»

Фото 1 Фото 2 Фото 3 Фото 4

Фото 5 Фото 6 Фото 7 Фото 8 Фото 9 Фото 10 Фото 11 Фото 12

Хавбек "Університаті" Фото 4

Форвард "Динамо" Бухареста Фото 5

Бек "Сі-васспора" Бек "Ювентуса" 80-х рр.

Стадіон у Гетеборгу Стадіон у Монтевідео

... де Гуй Кім ... Ян

Хавбек зб. Англії на ЧС-96 Оборонець "Ліона" Фото 6

Бек зб. Парагваю на ЧС-2002 Везіння

"Бременськi музиканти" Чотири команди у групі

Нападник "Чорноморця" Фото 8

Стадіон в Осло Едуард, Джібріль

Горюча корисна копалина Команда з Греції Ховард і Торе-Андре "Ріо ..."

Клуб із Кіпру

Бек "Реала" 90-х рр. ... Росії

Клуб із Кіто ... Чен'їн

Нападник зб. США Форвард "Дуйсбурга"

Оборонець "Мілана"

Новини

ТРОФЕЙ ГІРНИКІВ — ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Кубок УЄФА вдрує відвідає столицю України. Цього разу трофей "Шахтаря" буде прикрасою щорічної загальнодержавної виставки "Барвіста Україна", яка відбудеться в Києві з 18 по 20 серпня на честь Дня незалежності нашої країни. Окрім Кубка УЄФА, спортивна композиція від Донецького регіону буде представлена планшетами із зображеннями найяскравіших моментів шляху "Шахтаря" до трофея. Тут же розмістяться й планшети, присвячені чемпіонату Європи U-19, що вдало завершився для української збірної. Також відвідувачі виставки зможуть побачити призи й нагороди, здобуті спортсменами Донецької області в 2008 році, повідомляє прес-служба ФК "Шахтар".

УЄФА НАЗВАЛА ПРЕТЕНДЕНТІВ

УЄФА оголосила імена 12 футболістів, які претендують на індивідуальні нагороди, що традиційно вручаються в Монако за підсумками минулого сезону, повідомляє офіційний сайт УЄФА. Право проголосувати було надано тренерам 16 команд, які минулого сезону пробілися в стадію плей-оф Лїги чемпіонів. Наставники повинні віддати голос за найкращого футболіста в кожному з амплуа, а також окремо визначити найкращого футболіста 2009 року в клубному європейському футболі.

Список кандидатів має такий вигляд:

Воротар року: Петр Чех ("Челсі"), Віктор Вальдес ("Барселона"), Едвін ван дер Сар ("Манчестер Юнайтед"). **Оборонець року:** Херард Піке ("Барселона"), Джон Террі ("Челсі"), Неманья Видич ("Манчестер Юнайтед"). **Півоборонець року:** Стивен Джеррард ("Ліверпуль"), Хаві Ернандес ("Барселона"), Андрес Іньеста ("Барселона"). **Нападник року:** Самюель Ето'О ("Барселона"), Ліонель Мессі ("Барселона"), Криштіану Роналду ("Манчестер Юнайтед").

Урочиста церемонія відбудеться під час жеребкування групового етапу Лїги чемпіонів 27 серпня в Grimaldi Forum о 18.45 за київським часом.

Мал. А. САВЧУКА.

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
60994

Український
ФУТБОЛ

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію KB № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — tu@pressa.kiev.ua
Сайт: www.ukrainian-football.com

Т.в.о. головного редактора
О. В. ОЗІРНИЙ
Черговий по номеру
В. В. БАНАС
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025120.
Індекс 60994.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При підготовці матеріалів використовуються офіційні сайти наступних команд: «Динамо» (Київ), «Шахтар» (Донецьк), «Металіст» (Харків), «Металург» (Донецьк), «Ворскла» (Полтава), «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Металург» (Запоріжжя), «Таврія» (Симферополь), «Карпати» (Львів), «Чорноморець» (Одеса), «Арсенал» (Київ), «Кривбас» (Кривий Ріг), «Зоря» (Луганськ), «Іллічівець» (Маріуполь), «Закарпаття» (Ужгород). При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

№ 120 (2219)